

אור מופלא

לרעות בגנים לאור תורת מרן אור שבעת הימים ותלמידיו הק' זיע"א

גליין ב"ח | פרשת אחרי מות - קדושים תשפ"א

נראה אור

אמרות קודש ופנינים יקרים על פרשת השבוע

אור חדש

אמרות קודש מרועי החסידות בדורינו

אמרות קודש

מכ"ק אדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א

קדושים תהיו כי קדוש אני (וי, ב), אי במאור ושמש, פרשיי מה דאי' **ברמב"ם** (הל' דעות פ"ו ה"א) שמי שנמצא במקום שאינו טוב ע"פ התורה, עליו להתרחק משם, עד שימצא מקום ראוי וטוב, ששם יוכל להתחזק עצמו בעבודת ה', ואם אינו מוצא כזה אז ילך אפי' במדבריות, העיקר שהיה מרוחק מעובדי עבודה. ומוסיף ע"ז, דה"ה, דזה טוב למי שרוצה להתרחק מעבירות ותטאים, שעליו להתרחק ממקומות לא טובים, כדי שיוכל להתדבק בתורה וקדושה, אבל אין זה טוב כ"א להתרחק, משא"כ כדי לקנות ולהתעלות בקדושה, שייך רק ע"י אהבת חברים, היינו שישבים יחד, מתחממים, ומתחזקים יחד עם עוד בניי עובדי ה', וכך יכולים להתעלות בקדושה, כי האדם לבדו בלי כח החברים אינו יכול לקנות אור קדושה, ואינו יכול להשיג שלימות קדושה, ולכן ככל שישבים יחד בתורה ותפלה ומעשי' להתעלות בעבודת ה', כך מתקבלים קדושה.

בזה פי' קדושים תהיו, פרשה זו בהקהל נאמרה, כי בודאי להתרחק מעבירות די בזה שבורח משאינו טוב, אבל להגיע לקדושה, לקיים קדושים תהיו, זה רק אם בהקהל נאמרה, רק עם מחזיקים יחד ומתחממים חברים יחד בעבודת ה', מתחזקים א' לשני, נותנים חיזוק זל"י, מביאים חיזוק בעוד בניי התורה ותפלה, ואז יכולים להגיע לקדושים. וזהו פי' יכול כמוני ויקרא רבה ד' טו, כי רק כביכול השי"ת לבדו יכול להיות לבדו בלי שום אחד, משא"כ האדם אינו יכול להיות לבדו, כ"א עם עוד אנשים יחד, בבחן קדושה שנאחזים יחד, כי ע"י האחדות יחד נעשה מזה כח הקדושה גדול. דהנה האדם נמשלה לנר, כמשי"כ נר ה' בשמת אדם (משלי כ, כו), אבל הנר הקטן יכול להיכבות מרוח קטנה, שא"כ אבוקה, שהוא אש חזק יותר, ואינו נכבה אפילו מרוח חזק, כמו"כ כשבאחזים יחד באחדות נעשה מזה אש גדול בעבודת ה', כשמתחזקים יחד באש גדול של תורה ותפלה, אז נעשה מזה כח חזק שאינו יכול להיכבות מכל הרוחות, ובכח זה יכולים להתחזק מעמד הלאה.

הרי הימים הקדושים, כולם הם כחות להעלות את בניי לעבודת ה', כל שבת, וכל יום בעת תפלה, אבל בפרט בשבי"ק ויו"ט, ובפרט בשבת כזה שנתעורר בה האור של יוה"ק, זה צריך להישאר הלאה שנוכל להמשיך אור הקדושה, הרי יוה"ק הוא היום הקדוש ביותר, יום של מחילת עוונות, בו מתקדשים ומטהרים ויוצאים מכל הגשמיות. שהרי צריכים להתרחק מהם, החמשה עניינים, זה מה שצריכים להתרחק מכל הדברים גשמיים, וזהו מה שמביא הקדושה באדם, אף שבדאי אין מקיימים אותם כ"א יום א' בשנה, אבל זה צריך להכניס בנו מוסר השכל, שהאדם הרוצה להתקדש, ורוצה לבוא לקדושת יוה"ק, קדושים תהיו שייך כל השנה, קדושים תהיו שייך כל דקה וכל רגע, בודאי החמשה עניינים אינם שייכים בפועל כ"א ביוה"ק אבל קדושים תהיו הולך יחד עם פרשת אחרי, כי אם רוצים להישאר עם 'אחרי' שמרמז על יוה"ק, ע"ז בא מיד אח"כ פרשת קדושים, עם 'אחרי' להישאר עם הקדושים של יוה"ק צריכים לקיים קדושים תהיו, ואף שאנן אין מתנהגים כל השנה עם החמשה עניינים, אבל שיהיה עם בחי' קדש עצמך במותר לך, קדושים תהיו כי קדוש אני ה"א.

וכשנצח עמנו קדושת הזמן, יוה"ק ושבי"ק, ונקיים קדושים תהיו, נוכל להתדבק בהשי"ת, ויוכל להיות בהקהל נאמרה, היינו אידען אינאנינעם המתחזקים יחד, כל אחד מהמעלה לעבודה מביא חיזוק בעוד אחד ג"כ, ולהיפך ח"ו כשהיודי נופל ויורד למטה, אז לא רק מזיק לעצמו, כ"א עשה עבירה אחת על קדושים תהיו כי קדוש אני ה"א.

וכשנצח עמנו קדושת הזמן, יוה"ק ושבי"ק, ונקיים קדושים תהיו, נוכל להתדבק בהשי"ת, ויוכל להיות בהקהל נאמרה, היינו אידען אינאנינעם המתחזקים יחד, כל אחד מהמעלה לעבודה מביא חיזוק בעוד אחד ג"כ, ולהיפך ח"ו כשהיודי נופל ויורד למטה, אז לא רק מזיק לעצמו, כ"א עשה עבירה אחת על קדושים תהיו כי קדוש אני ה"א.

אי"ע וכל העולם לכף זכות (קדושים מ), הקדושה באתם ב' >

דברים רעים, אזי נחנק בליבו רק רע. וזה 'אל תפנו אל האלילים', שאם אין אתה פונה לראות דברים לא טובים, אז 'אלוהי מסכה לא תעשו לכם', לא יהיה לך, פירוש, ליבך לא יהיה אלוהי מסכה, כי בראיית דבר רע, חלילה, נעשה הלב אלוהי מסכה, רע ממש. לכן נראה בעיניי שצריכים להתפלל מתוך הסידור, כי יש בני אדם שאינם רואים כל היום לא גמרא ולא חומש, ואם אינו מתפלל מתוך הסידור ואינו רואה את האותיות הקדושות, מנין יהיה לבבו טוב, כי ברור שבשוק אינו רואה כ"כ דברים טובים, אבל אם מתפלל מתוך הסידור ורואה הרבה את האותיות הקדושות, אז נחלקים לבבו צורות האותיות הקדושות ונתהפך לבבו לטובה והעין משפיעה ג"כ, כמו דאיתא (שבת לז, א) "נתן עיניו בוי", ואם מבין בעין טובה יוכל להשפיע רק טוב. (שפת אמת, מהרה"ק אדמו"ר מסטריקוב זיע"א)

לא תלך רכיל בעמך (טו, טז)
מלא י, שלא כנהוג בכל מקום, והנראה הי"ד מרמות על חכמה והוא להורות שאפילו כשאנו אומר הרכילות בפירוש, רק מדבר עם עמו בחכמה ועי"ז יובן איהו רכילות על חירו, וככה הוא מעשה דהובא בירושלמי (פאה פ"א ה"א) על איש אחד ששמו חצן

שלא בא לאנגרייא דמלכא ששכחוהו, ואמר אחד לחבירו במה סעדת היום בתביץ (היינו גביה) ועי"ז כך נזכר הנוגש שלא בא חצן, ולהו סיים פסוקו באי ה', היודע נסתרות לבבך מה כוונתך דביבורח עם עמך. ... (אגרא דכלה)

לא תשנא את אחיך כלבבך
הוכח תוכיח את עמיתך (טו, טז)
שמעתי בפירוש הפסוק בשם הקדוש **מוהר"מ מרימנוב** זצלה"ה, כי הנה ידוע כי כל אדם יש לו מעלה באיזה מדה מה שאין לחבירו. הי"ש לא תשנא את אחיך כלבבך, רצ"ל לא תשנא את אחיך במדה טובה שיש כלבבך, לומר למה אין בו גם כן המדה הטובה זו שיש בך. אלא אדרבא הוכח תוכיח את עמיתך, רצ"ל תוכיח את עצמך במדה טובה שיש בחבירך, לומר למה אין בך גם כן המדה טובה שיש לחבירך. (אמר יוסף)

ואהבת לרעך כמוך (טו, טז)
כי כמו התינוק כאשר מתחיל ללמוד מלמדים אותו תחילה את א' ואחר כך אות ב' עד שלומד כל האותיות, ואחר כך מלמדין אותו ונקודות, ואחר כך מלמדין אותו לדבר האותיות לתיבה. כמו כן הוא כל אחד מישראל הוא את אחת מהתורה, ונשמתו הוא חלק אלוהי ממעל, ובאהבת א' מישראל משיג חלק אלוהי, וכאשר זכה לאהוב עוד אחד מישראל משיג עוד חלק אלוהי, וכאשר זכה לאהבת ישראל זוכה להשיג הכל יכול אלקי עולם ה', וזהו ואהבת לרעך כמוך אני ה'.

לכאורה קשה מאד לבוא למדינה זו, לאהוב את רעהו כמוהו, אך באמת לא האדם שפל בעיניו, נקל מאד להגיע למדינה זו, כי כאשר חושב לבדו אשר רעהו הוא גדול ממנו, ולא יאתה העושר והגדולה יותר ממנו, ממילא לא יוכל לקפוץ את ידו מלאת לו מכל אשר לו ויאהב אותו כמוהו. ונהנה האותיות הסמוכות לאותיות רעך, היינו שהם אותיות הרעיים עם האותיות של רעך הן **שפל**, וזהו הוונה **ואהבת לרעך**, שתאהב ותבחר באותיות הסמוכות לאותיות רעך, והיינו שתהיה שפל בעיניך, ותוכל לאהוב את רעך כמוך. (הרה"ק מהר"ש מבבלא זיע"א)

כאשר יהודי מבקש מחברו שישקשע עליו רחמים, אסור לו לומר "מי אני", אלא יבקש בעדו, כי 'ואהבת לרעך כמוך' אם בעבור עצמך אתה מתפלל, צריך אתה לבקש גם בעד חבירך. (הרה"ק בעל 'דברי חיים' מצאנו זיע"א)

ואל יבא ככל עת אל הקודש (טו, טז)
כי הנה המון העם מוכן תדיר לבוא אל הקודש, כגון לתפילה בכל עת מוכן הוא להתפלל, וכן לכל דבר שבקדושה. מה שאין כן עובדי ה' מעולם אינו מוכן לתפילה, כי אחר כל ההכנות שמקדש ומטהר עצמו לעבודת ה', אומר בלבו מי אנכי לגשת אל הקודש. כנודע מאיש אלוהי **הרבי מלוברין** שאמר על עצמו ולרשע אמר ה' מה לך לספר חוקי (תהלים ג, טו), אך כי מה יעשה מוכרח הוא להתפלל, ובתוך מחשבה זו עומד ומתפלל. ובאמת היא הכנה היקרה מכל הכנות. וזהו הפירוש 'ואל יבוא וגו' - בזאת יבוא, כלומר עם זה 'ואל יבוא וגו' היינו במחשבה זו שאינו יכול לבוא אל הקודש, בזאת עצמו יבוא אל הקודש, בזאת עצמו יבוא אל הקודש, כי זאת היה הכנה המקודשת מכל ההכנות. ... (דברי ישראל)

מכאן אמרו חז"ל (ברכות לז, ב) במקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורים יכולין לעמוד. כי בכל השבתות וימים טובים אין יכולים לנכנס לפני ולפנים רק ביה"כ שהוא בחי' בעלי תשובה שפתח להם שער מעולם העליון. ועי"ז איתא במד' ה' אורי בריה וישעי ביו"כ. כי בריה נחתמין צדיקים גמורים לחיים אבל ביו"כ ישועה לכל העולם אפי' להחוטאים שהם צריכין ישועה. ויום הזה הוא ישועה לכל השנה לבעלי תשובה. כמ"ש ביום הזה יכפר. כי כל כפרות של כל השנה מיום הזה, וכי"כ אחר בשנה יכפר שזה היום מכפר בכל ימי השנה. וכן דרשו חז"ל ימים יצרו ולו אחד בהם זה יום כיפורים וכת"י בהם. וכמו כן מה שדורש במדרש אורי וישעי בים מטעם הנ"ל שהי' אז ישועה לכל הדורות וישעי ה' ביום ההוא ולכן אומרים ה' בכל יום. וגם מה שדרשו חז"ל ולו אחד בהם על יום השבת שהוא ג"כ בריכה על כ"י השבוע. (שפת אמת)

ישמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם (ת, טז)
הטובים ישראל היו מפרשי באופן וחי בהם שיחי' בהם, היינו שלא יהיה לו עצבות, ואני אומר, ואני אומר וחי בהם, שיחי' בהם, באופן שיחי' בהם שכל חיותו בהם, שכל חיותו יתלה בתורה, ולהתאמת אצל כל אחד שאין לו חיות אחר רק מתורה ומצוות וכמו שאומרי' כי הם חיינו ולכן מברכים ברכת אלקי נשמה וכי ומחזיר נשמות לפגרים מתים אחר ברכות התורה יתיכף להתאות שכל חיות הוא רק מהתורה. (הרה"ק בעל 'חידושי הרי"ם זיע"א)

קדושים תהיו (טו, טז)
תהיו, בהיותן יוה, היינו בהמדרגה שאתה עומד בה בהמדרגה הזו תהיה קדוש, אבל לא לעלות למעלה ממדרגתך, ומוטב שיאמר לך עלה ולא יאמרו לך רד רד. (הרה"ק רבי ישראל יצחק אדמו"ר מווארקי זיע"א)

אל תפנו אל האלילים (טו, טז)
הראייה נחלקת בלב, אם העיניים רואות רק טוב, אזי נחנק בליבו רק טוב והלב מתהפך לטוב, ואם ח"ו פונה ומביט אל

